

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XCdo/23/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206934
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206934.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gr?sslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 405/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2014. sp. zn. 16 Co 986/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 12. júna 2014| sp. zn. 16 Co 986/2013 odmietol ako oneskorene podané (§218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) odvolanie žalobkyne smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 30. apríla 2013 č. k. 3 C 405/2012-32, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. 17 O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.

z., ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto treba dovolanie odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

Dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preto dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p. Dovolaiteľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť ani z § 237 ods. 1 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Námietku žalobkyne o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., t.j. že jej postupom odvolacieho súdu, spočívajúcim v odmietnutí jej odvolania, bola odňatá možnosť konať pred súdom, nepovažuje dovolací súd za dôvodnú.

V danej veci podacia pečiatka okresného súdu nad všetky pochybnosti dosvedčuje, že predmetné odvolanie bolo žalobkyňou podané osobne 01. júla 2013, t. j. po uplynutí odvolacej lehoty.

Keďže žalobkyňa vo svojom dovolaní túto skutočnosť spochybňovala poukazom na zásielku (s hmotnosťou 80,10 kg) odovzdanú 28. júna 2013 spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., okresný súd vytvoril žalobkyňi procesnú možnosť, aby doložila opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Výzvou z 27. januára 2016 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní preukázala svoje tvrdenie, že odvolanie proti uzneseniu OS Revúca z 30. apríla 2013, č. k. 3 C/405/2012-32 podala prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. ako poskytovateľovi poštových služieb v zákonom stanovenej lehote. Táto písomná výzva súdu bola právnomu zástupcovi žalobkyne doručená 03. februára 2016, žalobkyňa na ňu ale nereagovala (tak ako to vyplýva z úradného záznamu súdu prvej inštancie na č. 1. 156 spisu). Obdobnú výzvu (zo dňa 27. januára 2016) zaslal okresný súd aj doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., ktorú uvedená spoločnosť prevzala dňa 02. februára 2016. Doručovateľská spoločnosť (na č. 1. 157 a nasl.) s poukazom na predmet poštového tajomstva uviedla, že nepozná obsah doručovaných zásielok, resp. obsah jednotlivých dokumentov nachádzajúcich sa v zásielke, a preto nemôže uviesť, či a kedy bolo predmetné odvolanie podané na poštovú prepravu. K vyjadreniu priložila aktuálny stav zásielky, ktorým eviduje pohyb zásielky od jej vyzdvihnutia až po doručenie spolu s tzv. driver listom (potvrdením o doručení).

10. Vzhľadom na to, že údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila a mal za to, že v preskúmanom spore nešlo o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli splnené podmienky.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne v súlade s § 447 písm. c/ CSP odmietol ako procesné neprípustné.

Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.